

Journalist-utspel

STEFFEN STEEN MØLLER, Köpenhamn

Medan bridgemarknaden varje år tillföres en mängd nya budkonventioner, är nya motspelskonventioner en sällsynt vara. Någon gång dyker dock en eller annan, mer eller mindre revolutionerande, nyhet upp också på detta område och vi skall se en smula på en av de senaste utspelsnyheterna, Journalist-utspelet.

En grupp amerikanska spelare med den unge Jeff Rubens i spetsen har konstaterat att "standardutspelen" ofta är tvetydiga (t ex kungen från Å K och K D) och många gånger

ger mer vägledning till spelföraren än till motspelarna (t ex fjärde högsta mot sang).

"Standardutspelen" går tillbaka till whisten. Culbertson gav reglerna den "officiella" stämpeln i sina *Red Book* och *Blue Book* och sedan dess är det bara Rusinow och Schneider som lyckats rucka en aning på auktoritetstron. Men varför skall inte utspelen moderniseras liksom allt annat inom bridgen?

Under pseudonymen *Journalist* gav

Rubens och hans kolleger i Bridge World, oktober 1966, offentlighet åt det nya utspelet. Det första som faller i ögonen är att man håller sig med två uppsättningar regler, olika för sang- och färgspel. Låt oss ta dem i tur och ordning.

Utspel mot sang

Motspelet i sang är för det mesta en råga om tempo. Försvaret måste odla upp en färg innan spelföraren hinner odla upp sina. Det första utspelet ger försvaret en tempovinst, men ibland sätts den vinsten bort genom ett dåligt eller oturligt utspel. Ofta får försvaret en andra chans i och med att spelföraren måste slå bort ett eller flera stoppkort och nu tåler försvaret inte ytterligare en tempoförlust — rätt färg måste spelas omedelbart om kontraktet skall dödas.

I sådana fall är det avgörande att det första utspelet säger *allt* om utspelsfärgen. Det gör inte standardutspelen. Utspelet från en intern sekvens är till exempel dubbeltydigt, knekten spelas från både K Kn 10 x x och Kn 10 9 x x.

Journalist uppställer följande regler för honnörsutspel:

- 1) Utspel av knekten förnekar högre honnör.
- 2) Utspel av tian garanterar en sekvenskombination.
- 3) Utspel av nian visar i regel tian men förnekar andra honnörer (en följd av regel 2).
- 4) Utspel av kung och dam är "standard", även om damen kan spelas från t ex K D 10 9 för att framtinga avblockering av partnerns knekt.

5) Utspel av ässet commenderar avblockering av partnerns honnör eller längdmarkering om honnör saknas.

Detta exempel visar betydelsen av regel 1 och 2.

♠ 5
♥ Å53
♦ ÅK10
♣ KKn10987

	N	
v	o	s

♠ 7432
♥ Kn1098
♦ 987
♣ ÅD

Nord öppnade med 1 klöver och Syd bjöd 1 sang som Nord höjde till 3. Väst spelade ut sp Kn ("Standard"), Syd vann på damen och maskade i klöver. Vad nu?

Om Syd har

♠ ÅKD ♥ 642 ♦ D642 ♣ 532

måste Öst snabbt spela hjärter, för spader är en tempoförlust som försvaret inte har råd till.

Har däremot Syd istället

♠ ÅD6 ♥ K42 ♦ D642 ♣ 532

är det lika bråttom med spaderretur.

Journalist löser Östs problem. I och med utspelet av knekten har Väst förnekat högre honnör och hjärter skall returneras. Om Väst haft sp K Kn 10 9 8 hade han spelat ut tian och fått spaderfortsättning från partnern.

Jag hör en och annan läsare säga Rusinow. Ja, men det är fel, för se här: Väst spelar ut sp 10 och Syd sticker med damen och maskar i klöver. Vad sedan? Har Väst Kn 10 9 8 6 eller K 10 9 8 6. Journalist har svaret: från den första kombina-

tionen kommer knekten ut och från den andra tian.

Ä D 10 x x är ett litet problem. Journalist rekommenderar tian, men den regeln bör man förstås strunta i om kungen sitter till vänster.

Punkterna 3 och 4 behöver ingen förklaring. Från Ä D Kn x x spelas fortfarande damen, vilket innebär en avvikelse från regeln om utspel av tian från en sekvenskombination. Från Ä D Kn 10 x kan man spela tian, partnern fortsätter alltid i färgen.

Regel 5 tar hand om Ä K Kn x x. Efter ässutspellet vet utspelshanden hur han bör fortsätta. Personligen föredrar jag att spela ut ässet från en kort färg, till exempel Ä K x, Ä D x och liknande. I så fall högmärkerar partnern med många kort i färgen och markerar stopp med D x x. Utspel av kungen begär då avblockering eller längdmarkering. Detta utspel av ässet från en kort färg ser kanske lite lustigt ut men är faktiskt inte så dumt. Det kan förstås medföra stickförlust men däremot sällan tempoförlust och jag har goda erfarenheter av metoden.

Standardutspel av småkort mot sang är en mycket tveklaktig historia. Trean spelas ju till exempel från så skilda färger som Kn 7 5 3 och Ä D 7 3 2 och hur skall partnern kunna veta om färgen är värd att odla vidare. Journalist klarar problemet:

- 6) Utspel av ett lågt kort visar stort intresse för utspelsfärgen.
- 7) Utspel av mellankort visar mindre intresse för färgen.

Detta kan kanske hjälpa till att klarlägga:

♠ KD106
♥ Kn94
♦ ÄDKn3
♣ 42

♠ Ä73
♥ Ä63
♦ 54
♣ KD875

Nord 1 spader, Syd 2 sang och Nord 3 sang. Hj 7 ut från Väst och hur skall Öst sköta motspelet?

Enligt "standard" kan sjuan vara från vad som helst, till exempel från K 10 8 7 2, D 10 8 7 eller 7 5 2. Har Väst 5-kortsfärg skall Öst returnera hjärter, annars är en liten klöver bästa chansen (om Syd har kl Ä Kn 9 eller Ä 10 x). Med Journalist-utspel är läget klart: Öst skall denna gång vända i klöver, ty hjärterfärgen är inte stark nog att ge fyra spel (eftersom Väst spelat ut tvåan från K 10 8 7 2 och D 10 8 7 2).

Utspelet bör göras med en så tydlig valör som möjligt, när utspelaren väl bestämt sig för om han gillar färgen eller ej. Men också från en toppsvag färg kan man spela ut ett lågt kort, om man själv sitter med många ingångar. Trean, alltså, från Kn 9 6 5 3 med ett par sidoäss på handen.

Utspelsregler för mellankort: åttan från 8 7 5, sjuan från 10 7 6 5, sexan från D 9 6 3 och partnern har vanligen inget problem med att finna rätt vända.

Men går man därmed inte miste om 11-regeln? Jo, och det gör också spelföraren — och han hade större glädje av den än försvaret. Dessutom vet tredje hand "rent intuitivt" vad som är rätt påspel — se på detta:

Ä107652

Kn8

K93

D4

EM 1967, Danmark mot Libanon. Syd 2 sang och Nord 3 sang. Första sticket: 6-8-9-D! Säg inte att den danske Öst räknade fel, för han är välutrustad med matematisk begåvning. Nej, han räknade inte, bara "visste" vad som "vanligtvis" är rätt.

Journalist-tvåan hade naturligtvis effektivt lyft Öst ur Morfei armar.

Utspel mot färgkontrakt

Standardsystemets honnöruts spel mot färgkontrakt fungerar inte så illa. Det visar ju var det finns stick att hämta, men tyvärr är kungutspelet dubbeltydigt (Ä K x eller K D x). Många försöker klara problemet genom att spela ut ässet från Ä K x, men de sitter sämre till när de vill spela ut ässet från Ä x x x. Rusinow, näst högsta honnör, är bättre och rekommenderas också av Journalist. Ä K x, K D x, D Kn x, Kn 10 x, 10 9 x. Vid utspel från dubbelton, i partners färg eller mot slam blir regeln omvänd.

Utspel av småkort mot ett trumfkontrakt siktar till att visa längden, så att partnern kan räkna ut hur många gånger färgen kan spelas. Tyvärr är "standard" också här oklart. I objuden färg spelas ju till exempel trean från både K83, K863 och K8632. Journalist försöker visa längden tydligare redan i utspelet.

- 1) Från ett udda antal kort spelas lägsta kortet.
- 2) Från ett jämnt antal spelas tredje högsta.

Från de tre kombinationerna ovan blir utspelet alltså: K 8 3, K 8 6 3 och K 8 6 3 2, vilket är avgjort mer differentierat än "standard".

Det här exemplet är hämtat från artikeln i Bridge World.

♠ D876
♥ ÄKKn109
♦ 32
♣ Kn9

♠ 54
♥ 543
♦ 1098
♣ ÄK1087

Nord   Syd

1   1 ♦
1 ♥   1 ♠
3 ♠   4 ♠

Väst spelar ut kl 3 till Östs kung och Syd bekänner med femman. Bör Öst genast skifta till ruter, eller finns det ett andra klöverstick att hämta?

Enligt "standard" vet Öst inte om Väst har fyra eller fem klöver. Med Journalistuts spel behöver Öst inte tveka. Kl Ä kan tas in eftersom Väst inte har mer än fyra klöver — med fem hade han spelat ut tvåan.

Med endast hackor i utspelsfärgen kan man välja ganska fritt med hänsyn till situationen. Vill utspelaren tala om för partnern att färgen är svag, spelar han ut det högsta möjliga kortet, med hänsyn naturligtvis taget till regeln om honnöruts spel, 10 8 7 5, 8 7 3 2 o s v.

Slutligen går Journalist in för att vid utspel i trumffärgen visa längden också i denna. Det görs på samma sätt som man vanligen markerar sin trumflängd under spelet, alltså lägsta från två och mellankortet eller högsta från tre trumf.